

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoPr/10/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720200001
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8720200001.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu U. U. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. H. XXX/XX, XXX XX Y. X., právne zastúpený RIEDL advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Slovenská 46, 080 01 Prešov, IČO: 54 359 490, proti žalovanému P. P. F., R., so sídlom P. X., XXX XX X. X., C.: XX XXX XXX, právne zastúpený JUDr. Lucia Jurgová advokátska s.r.o., so sídlom Kováčska 28, 040 01 Košice, IČO: 47 236 884, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Poprad, č.k. 17Cpr/1/2020-265 zo dňa 26. septembra 2022, takto

rozhodol:

Zrušuje uznesenie v napadnutom II. výroku.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že: „I. Zrušuje uznesenie Okresného súdu Poprad sp. zn 17Cpr/1/2020 z 14.06.2022 o priznaní trov konania žalobcovi.

II. Žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu tzv. separátnych trov konania.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 239 ods. 1, 2, § 248, § 250 ods. 2, § 256 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Vychádzal zo zistenia, že uznesením zo dňa 14.06.2022 rozhodol vyšší súdny úradník o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 709,68 Eur na účet jeho právneho zástupcu, a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť žalobca (pozn. správne má byť uvedené, že žalovaný), v ktorej namietal, že sudca nerozhodol o základe uplatnených tzv. separátnych trov konania, preto nebol dôvod, aby vyšší súdny úradník rozhodoval o výške trov konania a navyše takýto nárok na náhradu separátnych trov žalobcovi ani nevznikol a ani si ho neuplatnil. V sťažnosti ďalej uviedol, že právna zástupkyňa síce nebola prítomná dňa 30.06.2020 v čase o 08:30 hod., keď malo začať pojednávanie (meškala asi 10 minút pre neočakávané zápchy na ceste z M. do P.), do pojednávanej miestnosti sa dostavila ešte v čase, keď boli zástupca žalobcu a aj sudkyňa ešte prítomní a sudkyňa po jej príchode uviedla, že pojednávaniu už nič nebráni a bola ochotná pojednávanie začať, s čím však nesúhlasil právny zástupca žalobcu. Za takejto situácie bol toho názoru, že zo strany právnej zástupkyne nedošlo k zmareniu pojednávania dňa 30.06.2020, preto nie sú podmienky na priznanie náhrady separátnych trov žalobcovi.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v súlade s citovanou právnou úpravou uznesenie vyššieho súdneho úradníka zrušil, keď tento rozhodoval o výške tzv. separátnych trov konania predčasne, teda skôr ako sudca rozhodol o nároku na ich úhradu. O uplatnených separátnych trovách konania rozhodol tak, že ich náhradu žalobcovi nepriznal, keďže dospel k záveru o nesplnení podmienok na ich priznanie.

Uviedol, že skutočnosť, že pojednávanie sa neuskutočnilo nezavinila výlučne právna zástupkyňa žalovaného, pretože pojednávanie sa nekonalo aj z dôvodu, že na pojednávaní nebola zabezpečená účasť svedka a právny zástupca žalobcu navrhol, aby na pojednávaní bol vypočutý žalobca v čase, keď bude na pojednávaní vypočutý aj svedok, z dôvodu hospodárnosti. Uvedenú skutočnosť súd akceptoval, v opačnom prípade bolo možné pokračovať v pojednávaní, keďže sa právny zástupkyňa dostavila na pojednávanie tesne po skončení pojednávania. Za danej situácie nie je spravodlivé vyvodiť, že iba právna zástupkyňa žalovaného procesne zavinila odročenie pojednávania konaného dňa 30.06.2020. Na základe uvedeného rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate uznesenia.

5. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to proti výroku II.. Odvolanie podal z dôvodu nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasil s tvrdením súdu, že pojednávanie dňa 30.06.2020 nezmarila výlučne zástupkyňa žalovaného, pretože to, že sa pojednávanie nekonalo, keďže nebola zabezpečená účasť svedka, čo je zodpovednosťou žalovaného, keďže bol ním navrhnutý, preto došlo k duplicitnému zmareniu pojednávania zo strany žalovaného, nie k nahradeniu zodpovednosti advokátky svedkom. Navrhol, aby nebol vypočúvaný v neprítomnosti zástupkyne žalovaného, pretože táto by žiadala o opakovanie takéhoto úkonu a súd by musel aj tak vytýčiť nový termín pojednávania. To, že súd neprejednal vec meritórne je na prospech žalovaného, nakoľko sa znížila výška trov právneho zastúpenia za takýto úkon. Zástupkyňa žalovaného neoznámila ani počas cesty, že bude meškať a tak v čase začatia pojednávania nemali žiadnu vedomosť, či sa vôbec dostaví. Skutočnosť, že pojednávanie bolo zmarené výlučne zástupkyňou žalovaného je uvedené v poslednom odseku zápisnice o pojednávaní, pričom táto je verejnou listinou a jej platnosť je daná. Navrhol uznesenie v napadnutom výroku zmeniť a priznať mu nárok na náhradu trov konania za účasť na pojednávaní konanom dňa 30.06.2020.

6. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)), opätovne preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že uznesenie v napadnutom výroku je potrebné zrušiť.

8. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

9. Podľa § 225 ods. 1 C.s.p., ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

10. Podľa § 225 ods. 2 C.s.p., doplnenie urobí súd dopĺňacím rozsudkom, na ktorý sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku. Ak súd nevyhovie návrhu strany na doplnenie rozsudku, návrh zamietne.

11. Podľa § 225 ods. 3 C.s.p., návrh na doplnenie sa netýka právoplatnosti ani vykonateľnosti výrokov pôvodného rozsudku.

12. Rozhodovanie o trovách súdneho konania je integrálnou súčasťou súdneho konania ako celku a je samo o sebe spôsobilé zasiahnuť do práva strany podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv základných slobôd, ako to dôvodil aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v rozhodnutí zo dňa 06.02.1954 vo veci Beer proti Rakúsku, resp. v rozhodnutí zo dňa 07.10.2004 vo veci Bauman proti Rakúsku (č. 30428/96, resp. 76809/01).

13. Zmyslom a účelom náhrady trov konania je poskytnúť úspešnej strane konania ktorej to priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybné zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom.

14. V sporovom konaní v zásade platí, že povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 255 C.s.p.). Zákonodarca však v ust. § 256 ods. 2 C.s.p. pamätal aj na tie prípady, keď strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli. O týchto trovách tak rozhoduje súd bez ohľadu na výsledok sporu, t.j. bez ohľadu na úspech vo veci. Vzhľadom na to, že tieto trovy je potrebné oddeliť od ostatných trov konania, dochádza tak k tzv. separácii trov konania. Na rozdiel od prechádzajúcej právnej úpravy (§ 147 ods. 1 zákona č. 99/1964 Zb. Občiansky súdny poriadok) ustanovenie § 256 ods. 2 C.s.p. však nemožno aplikovať na prípady, kedy dochádza k náhodnému vzniku trov konania, ktoré sa stranám prihodili. Uvedené bolo z právnej úpravy vypustené, keďže v praxi sa tieto prípady prakticky nevyskytovali a náhoda môže byť prvkom zavinenia, preto zákonodarca považoval uloženie náhrady trov konania za zavinenie postačujúce.

15. Civilný sporový poriadok vo vzťahu k vzniknutým trovám odročeného pojednávania ustanovuje, že takto vzniknuté trovy znáša ten, kto odročenie zavinil (§ 181 ods. 5 C.s.p.). Vo vzťahu k § 256 ods. 2 C.s.p. ide tak o špeciálne ustanovenie vzťahujúce sa na odročenie pojednávania, ku ktorému došlo zavineným správaním sa strany sporu alebo jej zástupcu. Náhradu trov v tomto prípade možno teda uložiť aj zástupcovi sporovej strany, avšak rovnako musí ísť o trovy, ktoré spôsobil svojím zavinením a ktoré by inak neboli vznikli. O nároku na náhradu separovaných trov rozhoduje súd samostatným uznesením, resp. samostatným výrokom v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nie je vylúčené, aby o týchto nárokoch bolo rozhodnuté aj počas konania s tým, že po právoplatnosti uznesenia bude toto predložené súdnemu úradníkovi na rozhodnutie o ich výške. Trovy, ktoré boli alebo mali byť podľa § 256 ods. 2 separované, nemožno zahrnúť do trov, o náhrade ktorých sa rozhoduje podľa výsledku sporu, teda podľa zásady úspechu.

16. Z vyššie uvedeného vyplýva, že o nároku na náhradu separálnych trov môže rozhodnúť súd aj v priebehu konania samostatným uznesením alebo rozhodnutie o separálnych trovách vyhradí samostatnému výroku v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. V prípade, ak teda súd nerozhodne o separálnych trovách samostatným výrokom v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, môže tak urobiť aj neskôr, avšak v zmysle § 225 ods. 1 C.s.p. len do doby, kým rozsudok nenadobudne právoplatnosť. V predmetnom prípade súd prvej inštancie nerozhodol o separálnych trovách samostatným výrokom vo svojom konečnom rozhodnutí, preto tak mohol urobiť len formou dopĺňacieho uznesenia (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 147/2014 zo dňa 21.03.2016), a to len do jeho právoplatnosti. Rozsudok súdu prvej inštancie, č.k. 17Cpr/1/2020-166 zo dňa 02.06.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č.k. 19CoPr/2/2021-205 zo dňa 30.09.2021 nadobudol právoplatnosť dňa 23.11.2021, teda po tomto dátume už súd prvej inštancie nemohol dodatočne rozhodovať o nároku žalobcu na náhradu separálnych trov konania a už vôbec tak nemohol rozhodovať len formou uznesenia, ako to urobil v prípade uznesenia vydaného dňa 26.09.2022. Z uvedeného dôvodu tak odvolaciemu súdu neostávalo nič iné, ako uznesenie v napadnutom rozsahu zrušiť.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd v zmysle § 389 ods. 1 písm. d) C.s.p. uznesenie v napadnutom rozsahu, t.j. vo výroku II. zrušil.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).